

исторіѣ Турціи. Негово остро поетичьско перо и въображеніе родило и измыслило много прѣкрасны и забавны басны и мѣтайны приказки за Турцы, кои само на парижкый легкоумны свѣтъ давѣтъ нѣкое си вѣроятно впечатленіе. Нѣ господство му има си правдѣ. Султанъ му є подарилъ, въ негово пѣтишествіе въ турско, земѣ притяжаніе, въ знакъ уваженія и благодарности! А за написанаѣ басно-исторіѣ може да є получилъ и орденъ отъ Султана, и Богъ-зна колко сребро и злато є добылъ. Тая исторія є критикувана отъ Германскія учены, кои ѣ сматрѣтъ за неважнѣ и лажовнѣ.

(30) Въ вѣрмя турскаго нападенія въ Българіѣ, Българи изгубивше пѣ голѣмаѣ чѣсть, а най паче прѣстолнія си градове, многи же не тѣрпѣѣще да пропаднѣтъ подѣ турскому игу прѣбѣгвали сѣ въ Влашко, Богданско и въ Бессарабіѣ, тогда българскы княжества; и зѣ пѣ обезпечимостъ и безопасность бѣгали сѣ еще пѣ далѣчъ въ сѣвѣрнѣ Руссіѣ, гдѣ сѣ приселяли и вѣрмянемѣ изгубивше матернѣй языкъ, и народное чювство сливали сѣ въ Власи, Молдованы и въ Руссы! Попреданіе сѣ приказва въ Българіѣ, че въ него несчѣстно вѣрмя едно само отдѣлнѣе отъ 500 тысяща домородства прѣминѣло Дунавъ и разсѣяло сѣ по вышерѣчны мѣста, а най паче въ пространнаѣ Руссіѣ. Отъ Македонскѣ же Българіѣ нѣци прибѣгнѣли и даже до чернаѣ Горѣ, а другіи и въ самаѣ западнѣ Европѣ отишли. Въ Морѣ и въ седемъ Іоніиски островѣ, гдѣ еще сѣ вѣспомянувѣтъ стары българскы домородства, какъ то Конте Вулгарисѣ и проч. Въ разны же другы пѣ послѣдны вѣрмена многобройна домородства миновали и бѣгали бѣдни отъ свое мило отѣчство! А най паче въ послѣдныя години въ вѣрмя рѣта знамяниты числа отъ бѣжанци въ вѣрмя руссіскія походы сѣ Турціѣ отхождали сѣ ведно сѣ руссіскія полкове, и населвали сѣ тамошныя пустыны. Въ лѣто 1812, 1828 число на прѣселцы Българи въ Влашко, Богданско и Бессарабіѣ, може да прѣвѣсходи вышереченное прибѣгнѣлое